

GEORG RIEDEL:

"Han siktade väldigt högt, det var tur"

Utdrag ur en intervju, Stockholm 2002-04-16

När korsades dina och Beppes vägar?

Jag tror att något av det första vi gjorde tillsammans var när Beppe skrev den svenska texten till "Sakta vi gå genom stan". Jag gjorde ett arrangemang och spelade in den med Monica Zetterlund.

Ni tog hem jazzen till Sverige. Ni hade amerikanska stilideal, men gjorde jazzen till en svensk musik.

Det stämmer. Det var framför allt det att han skrev texter på svenska, till jazzmelodier, redan det var väldigt ovanligt. Det var väl ingen som tidigare hade kunna göra det på ett tillfredsställande sätt, för man uppfattade det som ganska tontigt när man sjöng jazz på svenska. Så kommer plötsligt Monica Zetterlund och gör det på ett sådant fantastiskt sätt och det låter fullkomligt naturligt. Det beror naturligtvis på hennes stora artisteri, men också på Beppes texter.

"Sakta vi gå genom stan" är ett genombrott, sen gjorde hon ju många låtar på svenska. Det var nytt, tidigare hade man inte tagit det på allvar, sjöng man på svenska var det schlager i ofta ganska tontiga översättningar, utan litterärt värde. Nu plötsligt blev det jazz.

Jazzen blev en populärmusik?

Absolut! Oerhört populär. Jag spelade med Arne Domnérus orkester och Arne Domnérus och jag och Jan Johansson och några till samarbetade rätt ofta med Beppe, han kände oss väldigt väl och uppskattade oss mycket.

Vad minns du från inspelningar av "Sakta vi gå genom stan"?

Jag tyckte det blev bra. Monica kunde aldrig lära sig sjunga slutet, även i den inspelning som blivit klassisk sjunger hon fel på slutet. Det ska vara så numera.

När fick du texten till "Vilsevalsen"?

Jag låg i influensa och fick hem den här texten. I början var det i det närmaste omöjligt att tänka sig att jag skulle kunna göra musik till

---

I början av 1960-talet var kontrabasisten Georg Riedel anställd husarrangör på skivbolaget Philips. Som studiomusiker ägnade han arbetsdagarna åt populärmusik, spelade jazz på kvällarna och skrev orkesterarrangemang om nätterna. När Philips-artisten Monica Zetterlund i november 1961 skulle spela in "Sakta vi gå genom stan" var det ett uppdrag i raden för Georg Riedel, men inspelningen och mötet med Beppe Wolgers fick konsekvenser, såväl för populärmusiken som för Georg Riedel som kompositör. Han samarbetade därefter ofta med Beppe, bland annat i föreställningen "Party" på Lilla Teatern i Stockholm 1962 (där "Vilsevalsen" ingick), i TV-serien "Kvartett" 1963, i familjemusikalen "Djur som inte..." på Dramaten 1969 och i 1975 års julkalender i TV.

---

den, det var nästan talspråk, oregelbundet, ingen meter. Dittills hade jag inte gjort så mycket sånger överhuvudtaget, men de jag gjort hade ändå haft en mer regelbunden struktur.

Jag satte igång och pratade med Beppe då och då i telefon, han anspelade på olika jazzstilar och jazzmusiker och till slut blev det faktiskt ett stycke som jag inte trodde var möjligt att sjunga, men det gjorde Monica. På ett sätt kan man säga att det bildade en ny skola för hur man kunde göra text och musik inom den här genren. När jag lyssnar på den idag tycker jag faktiskt den är väldigt kul!

Spände han bågen?

Han siktade väldigt högt när det gällde "Vilsevalsen", eftersom jag tänkte vid första anblicken att det här *går* inte att sjunga. Hur ska man kunna göra musik av det här!? Hur ska någon kunna lära sig den här texten? Det var ju något helt nytt, han siktade väldigt högt, det var tur.

Du kunde inte vila på lagrarna?

Jag hade egentligen aldrig skrivit några låtar före det här, jag vet inte hur han överhuvud taget kom på idén att ge mig uppdraget. Jag hade komponerat mycket, men bara instrumentalt, och hade egentligen inget större intresse av vokalmusik vid den här tiden.

Spelade Beppe en roll för dig därvidlag?

Det kan man nog säga att han gjorde. Det var första gången jag upptäckte riktigt hur intressant det var, sambandet mellan ord och musik. Sen har jag ägnat i stort sett hela mitt liv åt att göra det. Han betydde väldigt mycket, jämtes med mitt samarbete med Astrid Lindgren.

Hurdan var Beppe som person?

En mycket varm person, generös. Egentligen väldigt blyg, han var inte skrytsam. Det var fint att samarbeta med honom. Han respekterade musiker väldigt mycket, han var en stor älskare av jazzmusik. Han ville gärna vara en i gänget, som musikanter. Han spelade ju lite gitarr. Det var rätt kul, han spelade till husbehov. Jag gillade honom väldigt mycket.

Han hade en väldigt känsla för kvalitet. Och för musikers nivå, han kände när det var feeling i musiken. Han hade också sinne att välja folk att samarbeta med, folk han visste skulle funka med hans sätt att tänka och som hade en sådan musikalisk nivå så att han tyckte att det skulle bli bra. ❖